23-02-2011 காலை முரளி ஓம் சாந்தி பாப்தாதா, மதுபன்

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் தந்தையிடம் வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுடைய உறங்கிப்போன அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்புவதற்காக. அதிர்ஷ்டம் எழும்புவது என்றால் உலகத்துக்கு எஜமானர் ஆவதாகும்.

கேள்வி : எந்த ஒரு டானிக் குழந்தைகளாகிய உங்களை பாபாவுக்குச் சமமான புத்திவான் ஆக்கிவிடுகின்றது?

பதில் : இந்தப் படிப்பானது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்திக்கு சத்துணவு உள்ளது. யார் தினந்தோறும் படிக்கிறார்களோ, அதாவது இந்த சத்துணவை எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்களுடைய புத்தி பாரஸ் ஆகிவிடுகின்றது. புத்திவான்களுக்கெல்லாம் புத்தியாக இருப்பவராகிய பாரஸ்நாத் பாபா உங்களை அவருக்குச் சமமாகப் பாரஸ் புத்தி உள்ளவர்களாக ஆக்குகின்றார்.

பாடல் : அதிர்ஷ்டத்தை விழிப்படையச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன்.......

ஓம் சாந்தி. பாடலின் வரியைக் கேட்டதும் கூட இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு மயிர்க்கூச்செரிய வேண்டும். இது சாதாரணப் பாடல்தான். ஆனால் இதன் சாரம் என்னவென்று வேறு யாருக்கும் தெரியாது. பாபாதான் வந்து பாடல், சாஸ்திரங்கள் முதலானவற்றின் அர்த்தத்தைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் இதையும் அறிவார்கள், அதாவது கலியுகத்தில் அனைவருடைய அதிர்ஷ்டமும் உறங்கிப் போயுள்ளது. சத்யுகத்தில் அனைவருடைய அதிர்ஷ்டமும் எழுப்பப்பட்டதாக இருக்கும். உறங்கிப்போயுள்ள அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்புபவர் ஒரே ஒரு பாபா தாம்! அவரே வந்து குழந்தைகளின் அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்புகின்றார். எப்படி? குழந்தை பிறந்தது என்றால் உடனே அதிர்ஷ்டம் எழுந்து கொண்டு விடுகின்றது. குழந்தை பிறந்தது என்றால் அதற்குத் தெரிந்து விடுகிறது- நாம் வாரிசு என்று. அப்படியே இது எல்லையற்ற விஷயமாகும். குழந்தைகள் அறிவார்கள்-கல்ப-கல்பமாக நமது அதிர்ஷ்டம் எழுகின்றது, பிறகு தூங்கி விடுகின்றது. பாவனமாகிறார்கள் என்றால் அதிர்ஷ்டம் எழுகின்றது. தூய்மையான இல்லற ஆசிரமம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆசிரமம் என்ற வார்த்தை தூய்மையானது. பவித்திர இல்லற ஆசிரமம், அதற்கு நேர் எதிராக உள்ளது, அபவித்திர பதீத் இல்லற தர்மம். ஆசிரமம் எனச்சொல்ல மாட்டார்கள். இல்லற தர்மமோ அனைவருடையதும் தான் இல்லையா? மிருகங்களிலும் கூட உள்ளது. குழந்த குட்டிகளை அனைத்துமே பெற்றெடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. மிருகங்களையும் கூடச் சொல்வார்கள், அவை இல்லற தர்மத்தில் இருப்பதாக. இப்போது குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் சொர்க்கத்தில் பவித்திர இல்லற தர்மத்தில் இருந்தோம். தேவி-தேவதைகளாக இருந்தோம். அவர்களின் மகிமையும் பாடுகிறார்கள்-சர்வகுண சம்பன்ன, 16 கலை சம்பூர்ண...... நீங்களே கூடப் பாடினீர்கள். இப்போது புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நாம் மீண்டும் மனிதரிலிருந்து தேவதையாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாடலும் உள்ளது-மனிதரிலிருந்து தேவதா...... பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கரையும் கூட தேவதை எனச் சொல்கின்றனர். பிரம்மா தேவதாய நமஹ...... பிறகு சொல்கிறார்கள், சிவபரமாத்மாய நமஹ! இப்போது அதன் அர்த்தமும் நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களோ குருட்டு நம்பிக்கையில் வெறுமனே பாடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்போது சங்கர் தேவதாய நமஹ! என்பார்கள். சிவனுக்கு சொல்வார்கள், சிவ பரமாத்மாய நமஹ! என்று. அப்போது வித்தியாசம் ஆகிறது இல்லையா? அவர் தேவதை ஆகிறார், இவர் பரமாத்மா ஆகிறார். சிவனையும் சங்கரையும் ஒருவர் எனச் சொல்ல முடியாது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் நிச்சயமாகக் கல்புத்தி உள்ளவர்களாக இருந்தோம். இப்போது பாரஸ் புத்தி உள்ளவர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். தேவதைகளையோ கல்புத்தி உள்ளவர்கள் எனச்சொல்ல மாட்டார்கள். பிறகு டிராமாவின் படி இராவண ராஜ்யத்தில் ஏணிப்படியில் கீழே இறங்கியாக வேண்டும். பாரஸ் புத்தியிலிருந்து கல் புத்தியுள்ளவராக ஆகவேண்டியுள்ளது. அனைவரையும் விட புத்திசாலியோ ஒரே ஒரு தந்தைதான். இப்போது உங்கள் புத்தியில் சக்தி இல்லாதிருக்கிறது. பாபா அப்படிப்பட்டவர்களை வந்து பாரஸ் புத்தியுடையோராக ஆக்குகிறார். நீங்கள் இங்கே வருவது பாரஸ் புத்தி உள்ளவர்களாக ஆவதற்காக. பாரஸ்நாத்துக்கும் கூட கோயில்கள் உள்ளன. அங்கே திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் இது யாருக்கும் தெரியாது, பாரஸ்நாத் யார் என்று. உண்மையில் பாரஸ் ஆக்கக் கூடியவர் ஒரு பாபா மட்டுமே. அவர் புத்திவான்களின் புத்தியாக இருப்பவர். இந்த ஞானமானது குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய புத்திக்கு டானிக்காகும். இதனால் புத்தி எவ்வளவு மாறி விடுகின்றது! இந்த உலகம் முள் நிறைந்த காடாக உள்ளது. எவ்வளவு ஒருவர்க்கொருவர் துக்கம் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது இருப்பது தமோபிரதான பயங்கரமான நரகம். கருடபுராணத்திலோ மிகவும் பயங்கரமான விஷயங்களை எழுதியுள்ளனர்.

இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்திக்கு சத்துணவு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லையற்ற தந்தை சத்துணவைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது படிப்பு. இது **ஞான அமிர்தம்** எனவும் சொல்லப்படுகின்றது. எந்த ஒரு நீர் முதலிய எதுவும் கிடையாது. இப்போது எல்லாப் பொருள்களையும் அமிர்தம் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். கங்கை நீரையும் கூட அமிர்தம் என்று சொல்கின்றனர். தேவதைகளின் காலைக் கழுவி நீரை

வைக்கின்றனர். அதை அமிர்தம் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். இப்போது இதுவும் புத்தி மூலம் புரிந்து கொள்வதற்கான விஷயமாகும். இந்தத் துளி (ஞான அஞ்சலி) அமிர்தமா, அல்லது பதீத பாவனி கங்கையின் நீர் அமிர்தமா? துளிகளைக் கொடுக்கும் போது இவை பதீதர்களைப் பாவனமாக்கக் கூடியவை எனச் சொல்வதில்லை. கங்கை நீரைப் பற்றிச் சொல்லும் போது அது பதீத பாவனி என்கிறார்கள். மனிதர்கள் இறந்தால் கங்கை நீர் வாயில் இருக்க வேண்டும் எனச் சொல்லவும் செய்கிறார்கள். அர்ஜுனன் அம்பை எய்து அமிர்த நீரை அருந்தியதாகக் காட்டுகின்றனர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அம்பு எதையும் எய்வதில்லை. ஒரு கிராமம் உள்ளது, அங்கே அம்புகளால் போரிடுகிறார்கள். அங்குள்ள ராஜாவை ஈஸ்வரனின் அவதாரம் எனச் சொல்கிறார்கள். இப்போது ஈஸ்வரனின் அவதாரமோ எதுவும் இருக்க முடியாது. வாஸ்தவத்தில் உண்மையிலும் உண்மையான சத்குரு ஒருவரே!. அவர் அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பவர். அவர் ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் உடன் அழைத்துச் செல்கிறார். பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் திரும்ப அழைத்துச் செல்ல முடியாது. பிரம்மத்தில் ஐக்கியமாகின்ற விஷயமும் எதுவும் கிடையாது. இந்த நாடகம் உருவாக்கப்பட்டதாகும். சிருஷ்டியின் சக்கரம் அனாதியாகச் சுற்றிக் கொண்டே தான் இருக்கிறது. உலகத்தின் சரித்திர-பூகோளம் எப்படித் திரும்பவும் நடைபெறு கின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். வேறு யாருக்கும் இது பற்றித் தெரியாது. மனிதர்கள், அதாவது ஆத்மாக்கள் தங்களுடைய தந்தையாகிய படைப்பவரைப் பற்றிக் கூட அறியாதிருக்கிறார்கள். அவரை நினைவு செய்யவும் செய்கிறார்கள், ஓ காட்ஃபாதர் என்று. எல்லைக்குட்பட்ட தந்தையை ஒருபோதும் காட்ஃபாதர் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். காட்ஃபாதர் என்ற சொல்லை மிகுந்த மரியாதையுடன் சொல்கின்றனர். அவரைப் பற்றித் தான் பாடுகின்றனர்- பதீத பாவனர், துக்கத்தைப் போக்கி சுகமளிப்பவர் என்று. ஒரு பக்கம் சொல்கின்றனர், துக்கத்தைப் போக்கி சுகமளிப்பவர் என்று. மேலும் எப்போது துக்கம் ஏற்படுகின்றதோ அல்லது குழந்தை முதலியவை இறந்து விடுமானால் சொல்கிறார்கள், ஈஸ்வரன்தான் சுகம்-துக்கத்தைக் கொடுக்கிறார் என்று. ஈஸ்வரன் எங்கள் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டார். இவர் என்ன செய்தார்? இப்போது மகிமை ஒன்று பாடுகிறார்கள். பிறகு ஏதேனும் நடந்து விட்டால் ஈஸ்வரனையே நிந்தனை செய்கிறார்கள். சொல்லவும் செய்கிறார்கள், ஈஸ்வரன் குழந்தை கொடுத்தார் என்று. பிறகு அவர் எடுத்துக் கொண்டார் என்றால் நீங்கள் ஏன் அழுகிறீர்கள்? ஈஸ்வரனிடம் சென்று விட்டது இல்லையா? சத்யுகத்தில் ஒருபோதும் யாரும் அழ மாட்டார்கள். பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், அழுவதற்கோ எந்த ஒரு அவசியமும் இல்லை. ஆத்மா தனது கணக்கு-வழக்கின் அனுசாரம் போய் வேறு பாகத்தை நடித்தாக வேண்டும். ஞானம் இல்லாத காரணத்தால் மனிதர்கள் எவ்வளவு அழுகிறார்கள்! எப்படிப் பைத்தியம் பிடித்தவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்! இங்கோ பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-அம்மா செத்தாலும் அல்வா சாப்பிட வேண்டும்...... பற்றற்றவராக ஆகவேண்டும். நமக்கோ ஒரே ஓர் எல்லையற்ற தந்தை, வேறு யாரும் கிடையாது. இது போன்ற நிலை குழந்தைகளுக்கு இருக்க வேண்டும். மோகஜீத் (மோகத்தை வென்ற) ராஜாவின் கதையும் கூடக் கேட்டிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? இவை அனைத்தும் கட்டுக் கதைகள். சத்யுகத்தில் ஒருபோதும் துக்கத்தின் விஷயம் இருப்பதில்லை. அங்கே அகால மரணம் என்பதும் இருக்காது. குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் காலனை வெற்றி கொள்கிறோம், பாபாவை மகா காலன் எனவும் சொல்கிறார்கள். காலனுக்கெல்லாம் மேலான காலன் உங்களைக் காலனை வென்றவராக ஆக்குகின்றார். அதாவது காலன் ஒருபோதும் உண்பதில்லை. ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு வேறொன்றை எடுக்கின்றது. அதைத்தான் காலன் சாப்பிட்டு விட்டான் என்கிறார்கள். மற்றப்படி காலன் என்று எந்த ஒரு பொருளும் இல்லை. மனிதர்கள் மகிமை பாடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. பாடவும் செய்கிறார்கள், அச்சுதம் கேசவம்.......... அர்த்தம் எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. முற்றிலுமே மனிதர்கள் புரிந்து கொள்வதிலிருந்து விலகிப் போய்விட்டிருக்கிறார்கள். பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், 5 விகாரங்கள் உங்கள் புத்தியை எவ்வளவு கெடுத்து விடுகின்றன! எவ்வளவு மனிதர்கள் பத்ரிநாத் போன்ற இடங்களுக்கு யாத்திரை செல்கின்றனர்! இன்று இரண்டு லட்சம் பேர் சென்றனர், 4 லட்சம் சென்றனர்......... பெரிய-பெரிய ஆஃபீசர்களும் கூட தீர்த்த யாத்திரை செல்கின்றனர். நீங்களோ அதுபோல் செல்வதில்லை என்றால் அவர்கள் சொல்வார்கள், இந்த பி.கே.க்கள் நாஸ்திகர்கள், ஏனெனில் பக்தி செய்வதில்லை ஆனால் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், யார் பகவானைப் பற்றி அறியாதிருக் கிறார்களோ அவர்கள்தான் நாஸ்திகர்கள் என்று. தந்தையையோ யாரும் அறிந்து கொள்ளவில்லை, அதனால் இது அனாதைகளின் உலகம் எனப்படுகின்றது. எவ்வளவு தங்களுக்குள் அடித்துக் கொள்கின்றனர்! இந்த முழு உலகமுமே பாபாவின் வீடு இல்லையா? பாபா முழு உலகத்தின் குழந்தைகளையும் பாவனமாக்குவதற்காக வருகின்றார். அரைக்கல்பமாக நிச்சயமாக பாவன உலகமாக இருந்தது இல்லையா? பாடவும் செய்கிறார்கள், ராம் ராஜா, ராம் பிரஜா, ராம் செல்வந்தர்........ அங்கே பிறகு அதர்மத்தின் விஷயம் எப்படி இருக்க முடியும்? புரிந்து கொள்வதில்லை. வெளியில் உள்ளவர்களோ இத்தகைய விஷயங்களைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றனர்.

குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது ஞானக்கடலான பாபா வந்து நமக்கு ஞானத்தைத் தருகிறார். இது பதீத் உலகம் இல்லையா? இப்போது பிரேரணை (தூண்டுதல்) மூலம் பதீதர்களைப் பாவனமாக்குவாரா என்ன? அழைக்கிறார்கள், ஹே, பதீத பாவனா! வாருங்கள், வந்து எங்களைப் பாவனமாக்குங்கள் என்று.

அப்போது நிச்சயமாக பாரதத்தில் தான் அவர் வந்திருந்தார். இப்போதும் அவர் சொல்கிறார், நான் ஞானக்கடல் வந்திருக்கிறேன். குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், சிவபாபாவிடம் தான் முழு ஞானமும் உள்ளது. அதே பாபா வந்து குழந்தைகளுக்கு இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். சாஸ்திரங்களில் உள்ள அனைத்தும் கட்டுக் கதைகள். பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் - வியாச பகவான் சாஸ்திரங்களை உருவாக்கினார். இப்போது அந்த வியாசர் பக்தி மார்க்கத்தவர். இவர் (பாபா) வியாச தேவர், குழந்தைகள் நீங்கள் சுகதேவர்கள். இப்போது நீங்கள் சுகத்தின் தேவதை ஆகிறீர்கள். வியாசரிடமிருந்து, சிவாச்சாரியாரிடமிருந்து சுகத்திற்கான ஆஸ்தியை அடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். வியாசரின் குழந்தைகள் நீங்கள்தான். ஆனால் மனிதர்கள் குழம்பிப் போகக் கூடாது என்பதற்காக சிவனின் குழந்தைகள் எனச் சொல்லப்படுகிறீர்கள். அவருடைய அசல் பெயர் **சிவன்** என்பது தான். ஆக, இப்போது பாபா சொல்கிறார்- எந்த ஒரு தேகதாரியையும் பார்க்காதீர்கள். ஏனெனில் சிவபாபா உங்கள் முன்னாலேயே அமர்ந்துள்ளார். ஆத்மா அறிந்து கொள்ளப்படுகின்றது. பரமாத்மாவும் அறிந்து கொள்ளப்படுகின்றார். அவர் பரமபிதா பரமாத்மா சிவன். அவர் தான் வந்து பதீத்திலிருந்து பாவனமாவதற்கான வழி சொல்கிறார். அவர் சொல்கிறார், நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடைய தந்தை. ஆத்மா உணரப்படுகின்றது. அதைப் பார்க்க முடியாது. பாபா கேட்கிறார், இப்போது நீங்கள் ஆத்மாவாகிய தன்னை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களா? இவ்வளவு மிகச்சிறிய ஆத்மாவுக்குள் அழியாத பாகம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது- ஒரு ரிக்கார்டு போல.

நீங்கள் அறிவீர்கள், ஆத்மாவாகிய நாம் தான் சரீரத்தை தாரணை செய்கிறோம். முதலில் நீங்கள் தேக அபிமானியாக இருந்தீர்கள். இப்போது தேஹி அபிமானியாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் ஆத்மா 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றோம். அதற்கு முடிவு என்பதே இல்லை. சிலர் கேட்கிறார்கள், இந்த டிராமா எப்போதிருந்து தொடங்கியது? ஆனால் இதுவோ அனாதியானது. ஒருபோதும் வினாசமாவதில்லை. இது உருவாக்கப்பட்ட ஓர் அவினாசி உலக நாடகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆக, தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். எப்படி படிக்காத குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தரப்படுகின்றதோ அதைப் போல. ஆத்மா தான் சரீரத்தில் அமர்கின்றது. இது கல் புத்தி உள்ளவர்களுக்கான உணவு. புத்திக்கு அறிவு கிடைக்கின்றது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்காக பாபா சித்திரங்களை உருவாக்கச் செய்திருக்கிறார். மிகவும் சுலபமானது. இவர்கள் திரிமூர்த்திகளாகிய பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கர். இப்போது பிரம்மாவையும் கூடத் திரிமூர்த்தி என்று ஏன் சொல்கின்றனர்? தேவ-தேவ மகாதேவ. ஒருவர் மற்றவருக்கு இதுபோல் பெயர் வைக்கிறார்கள் அர்த்தம் எதுவுமே தெரியாது. இப்போது பிரம்மா எப்படி தேவதையாக இருக்க முடியும்? பிரஜாபிதா பிரம்மாவோ இங்கே (ஸ்தூல உலகில்) இருக்க வேண்டும். இதுவோ எந்த ஒரு சாஸ்திரத்திலும் கிடையாது. பாபா சொல்கிறார், நான் இந்த சரீரத்தில் பிரவேசமாகி இவர் மூலமாக உங்களுக்குச் சொல்லிப்புரிய வைக்கிறேன். இவரை என்னுடையவராக ஆக்கிக் கொள்கிறேன். இவருடைய அநேக பிறவிகளின் கடைசியில் நான் வருகின்றேன். இவரும் 5 விகாரங்களை சந்நியாசம் செய்கிறார். சந்நியாசம் செய்பவர்கள் யோகி, ரிஷி எனச் சொல்லப்படுகின்றனர். இப்போது நீங்கள் ராஜரிஷி ஆகியிருக்கிறீர்கள். 5 விகாரங்களின் சந்நியாசம் நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். அப்போது பெயர் மாறுகின்றது. நீங்களோ இராஜயோகி ஆகிறீர்கள். நீங்கள் (பவித்திரதாவின்) உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். அந்த சந்நியாசிகளோ வீடு-வாசலை விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். இங்கோ ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றாக வாழ்கின்றனர். உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்கின்றனர்-நாங்கள் ஒருபோதும் விகாரத்தில் போக மாட்டோம். முக்கியமான விஷயம் விகாரத்தைப் பற்றியதாகும்.

குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், சிவபாபா படைப்பவராவார். அவர் புதிய படைப்பைப் படைக்கின்றார். அவர் பீஜரூபம், சத் சித் ஆனந்தக் கடலாக, ஞானக்கடலாக இருப்பவர், ஸ்தாபனை, வினாசம், பாலனை எப்படிச் செய்கிறார் - இதை பாபா அறிவார். மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. உடனே சொல்லி விடுகின்றனர், பி.கே. நீங்கள் உலகத்தை வினாசம் செய்வீர்கள் என்று. நல்லது, உங்கள் வாயில் ரோஜாப்பூ! சொல்கிறார்கள், இவர்களோ வினாசத்திற்கு நிமித்தமாக ஆகியிருக்கிறார்கள் என்று. இவர்கள் சாஸ்திரங்களையோ, பக்தியையோ, குருக்களையோ ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தங்களுடைய தாதாவை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பார்கள். ஆனால் பாபாவோ தாமே சொல்கிறார், இது பதீத் சரீரம். நான் இதில் பிரவேசமாகியிருக்கிறேன். பதீத் உலகத்திலோ யாருமே பாவனம் கிடையாது. மனிதர்களோ, கேள்விப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் சொல்லி விடுகின்றனர். அதுபோல் கேள்விப்பட்ட விஷயங்களால் தான் பாரதம் துர்கதி அடைந்துள்ளது. அப்போது பாபா வந்து உண்மையைச் சொல்லி அனைவருக்கும் சத்கதி அளிக்கின்றார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. பாபாவிடமிருந்து சுகத்தின் ஆஸ்தியைப் பெற்று சுகத்தின் தேவதா ஆகவேண்டும். அனைவருக்கும் சுகம் கொடுக்க வேண்டும். ராஜரிஷி ஆவதற்கு விகாரங்கள் அனைத்தையும் சந்நியாசம் செய்துவிட வேண்டும்.

2. படிப்பு தான் உண்மையான சத்துனவாகும். சத்கதிக்காக, கேள்விப்பட்ட விஷயங்களை விட்டுவிட்டு ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டும். ஒரு பாபா சொல்வதை மட்டுமே கேட்க வேண்டும். மோகத்தை வென்றவராக ஆகவேண்டும்.

வரதானம் : நிமித்தமாக ஆகியுள்ள ஆத்மாக்கள் மூலம் கர்மயோகி ஆவதற்கான வரதானம் பெறக்கூடிய மாஸ்டர் வரங்களின் வள்ளல் ஆகுக.

எந்த ஒரு பொருளும் சாகாரத்தில் பார்க்கப்படும் போது அதை சீக்கிரத்தில் கிரகித்துக் கொள்ள முடிகிறது. அதனால் நிமித்தமாக ஆகியுள்ள சிரேஷ்ட ஆத்மாக்களின் சேவை, தியாகம். அன்பு, அனைவருக்கும் சகயோகியாக இருக்கும் தன்மையின் நடைமுறை கர்மத்தைப் பார்த்து அதன் மூலம் என்ன தூண்டுதல் கிடைக்கின்றதோ அதுவே வரதானமாக ஆகிவிடுகின்றது. எப்போது நிமித்தமாக ஆகியுள்ள ஆத்மாக்களை கர்மம் செய்யும் போதும் இந்த குணங்களின் தாரணையில் பார்க்கிறீர்களோ, அப்போது சகஜ கர்மயோகி ஆவதற்கான வரதானம் கிடைத்து விடுகின்றது. யார் அத்தகைய வரதானத்தை அடைந்து கொண்டே இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாமும் கூட மாஸ்டர் வரமளிக்கும் வள்ளலாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

சுலோகன் : பெயரின் ஆதாரத்தில் சேவை செய்வது என்றால் உயர்ந்த பதவியில் பெயரைப் பின்னால் கொண்டுசெல்வதாக ஆகும்.